

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.002 van 1 maart 1999
in de zaak A. 81.536/IX-1573.**

In zake : Robrecht ZEGELS,
wonende te NEERPELT,
De Bemmert 35

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Robrecht ZEGELS, eerstaanwezend inspecteur bij de Administratie van de BTW, op 14 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 augustus 1998 van het College van diensthoofden van de Administratie van de BTW om hem niet voor te dragen voor een benoeming tot eerstaanwezend inspecteur-diensthooft bij de diensten van de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt en van de beslissing, eveneens van 18 augustus 1998, van de administratiechef van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen om voormelde vacant verklaarde betrekking uit de incompetitiestelling terug te trekken;

Gezien het verzoekschrift van 11 december 1998, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker is sedert 1 juli 1978 hoofdcontroleur, thans eerstaanwezend inspecteur bij de administratie van de BTW.

1.2. Met een brief van 18 mei 1995 licht de procureur des Konings van Hasselt de administratie in over een opsporingsonderzoek lastens verzoeker wegens mogelijke corruptie en medewerking aan vervalste BTW-aangifte. Onder meer wordt zijn tussenkomst onderzocht naar aanleiding van ten onrechte terugbetaalde BTW-tegoeden aan twee bedrijven.

1.3. Bij dienstorder van 19 juni 1995 worden betrekkingen van inspecteur, thans eerstaanwezend inspecteur-diensthofd (rang 12), in competitie gesteld voor 1 september 1995. Verzoeker stelt zijn kandidatuur voor, onder andere, die betrekking bij de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt.

1.4. Het College van diensthofden van de Administratie van de BTW beslist op 11 augustus 1995 verzoekers kandidatuur voor die betrekking in beraad te houden "gelet op het lopend gerechtelijk onderzoek tegen de betrokkene". Die betrekking wordt niet toegewezen en verzoeker wordt daarvan op de hoogte gebracht met een brief van 24 juli 1996.

1.5. Bij dienstorder van 9 juli 1997 worden opnieuw betrekkingen van eerstaanwezend inspecteur-diensthofd vacant verklaard. Verzoeker stelt opnieuw zijn kandidatuur voor, onder andere, die functie bij de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt. Het College van dienstchefs betekent de voorstellen op 29 oktober 1997, nadien vervangen door een nieuwe betekening van 20 november 1997. Eén betrekking van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij de BTW-directie te Hasselt wordt andermaal niet toegewezen, zoals kan blijken uit het proces-verbaal van de zitting van het College van dienstchefs van 18 augustus 1998 waarin geadviseerd wordt om die betrekking, waarvoor verzoeker had gekandideerd, uit competitie te nemen, alsmede uit de tweede bestreden beslissing.

1.6. Bij in kracht van gewijsde gegaan vonnis van 21 januari 1998 van de Correctionele rechtbank te Hasselt wordt verzoeker vrijgesproken van de tenlastelegging van passieve omkoping.

1.7. Op 26 maart 1998 wordt hij verzocht zich te verantwoorden voor de toekenning in 1993 aan twee bedrijven van een vergunning tot het verkrijgen van maandelijkse teruggave van BTW zonder dat de voorwaarden daartoe zouden vervuld zijn en zonder dat hij de nodige controles zou uitgevoerd hebben en voor, eveneens in 1993, het eigenmachtig beslissen geen gunstig gevolg te verlenen aan een door die firma's ingediende vraag tot vermindering of kwijtschelding van de interesten.

Verzoeker antwoordt hierop op 6 april 1998.

1.8. Op 10 juli 1998 wordt er voor die feiten een tuchtprocedure tegen verzoeker aangevangen.

1.9. Op 18 augustus 1998 vergadert het College van diensthoofden van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen om de geschiktheden en verdiensten van verzoeker voor een betrekking van eerstaanwezend inspecteur-diensthofd bij de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt te onderzoeken.

Dat College beslist unaniem om verzoeker "niet voor te dragen voor de benoeming tot eerstaanwezend inspecteur-diensthofd bij de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt omdat uit een diepgaand onderzoek van het gerechtelijk dossier duidelijk blijkt dat de betrokkene in de uitoefening van zijn functie van eerstaanwezend inspecteur van het controlekantoor van de BTW te Neerpelt ernstige fouten heeft begaan inzake de dossiers NV Antwerpse Verzinkerij en NV Galva Oost"; en is vervolgens van mening dat "gelet op het gebrek aan toezicht en controle bij de uitreiking van de vergunning aan de NV Antwerpse Verzinkerij en de nalatigheid om de

echtheid en de gegrondheid van de belastingstegoeden, ondanks hun belangrijkheid, doeltreffend te verifiëren", verzoeker niet geschikt is om een betrekking van eerst-aanwezend inspecteur-diensthofd te bekleden.

Het beslist ook eenparig om voor de bovenvermelde functie geen benoemingsvoorstel uit te brengen en stelt aan de administratiechef voor om de betrekking van eerstaanwezend inspecteur-diensthofd bij de gewestelijke directie van de BTW te Hasselt uit competitie te nemen.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.10. Gelet op dat eenparig advies beslist de administratiechef, eveneens op 18 augustus 1998, om die betrekking uit competitie te nemen.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.11. Beide beslissingen worden aan verzoeker meegedeeld met een brief van 28 oktober 1998 waarin tevens de redenen zijn opgenomen die tot die beslissingen aanleiding hebben gegeven;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het

reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker aanvoert dat hij "hangende de annulatieprocedure onmogelijk in deze door hem (...) geambieerde betrekking benoemd (kan) worden vermits deze functie ingevolge de bestreden beslissing zelfs niet eens meer vacant is" en het zelfs ten zeerste de vraag is of die betrekking na gedurende jaren niet te zijn ingevuld nog wel opnieuw in het leven zou kunnen worden geroepen en minstens dan volkomen uitgehold zou zijn en "geenszins (meer) zou overeenstemmen met de functie, welke verzoeker ambieerde, en waarvoor hij uiteindelijk als eerste gerangschikt stond"; dat hij voorts betoogt dat hij gedurende de annulatieprocedure niet meer in aanmerking zal komen voor verdere bevorderingen en dat gelet op zijn leeftijd dit in feite praktisch het einde van zijn loopbaan in de graad van eerstaanwezend inspecteur of, na eventuele annulatie, van eerstaanwezend inspecteur-diensthooft maar nooit meer in een hogere graad betekent, terwijl hij gelet op de regelmatige bevorderingen, zijn resultaten in de examens waaraan hij deelnam, zijn anciënniteitsrangschikking en beoordeling "zeer goed" bij de laatste evaluatie over de periode tot september 1998, in principe aanspraak had kunnen maken op verdere bevorderingen; dat volgens hem als gevolg van de reorganisatie binnen het ministerie van Financiën in 1997 een belangrijk aantal ambtenaren die jonger zijn dan hij bevorderd werden tot eerstaanwezend inspecteur-diensthooft en dat dit voor hem een belangrijk actueel en toekomstig moreel nadeel is omdat

hij moet werken onder het gezag van een collega die in principe pas na verzoeker voor bevordering in aanmerking kwam en omdat naar de toekomst toe verzoeker eerst na deze in principe jongere ambtenaren zal worden bevorderd tot eerstaanwezend inspecteur-diensthofd en na hen rang zal innemen in deze graad; dat zonder de bestreden beslissing hij immers tot die graad bevorderd zou geweest zijn met ingang van 1995, wat hem een gunstiger rangschikking bood met het oog op verdere bevorderingen dan diegenen die pas in 1997 tot die graad waren bevorderd; dat hij er aan toevoegt dat hij de facto de taken van inspecteur-diensthofd moet uitvoeren terwijl hij volgens de bestreden beslissing daartoe niet geschikt zou zijn en dat dit ook ernstig zijn gezag en het geloof in zijn beroepsbekwaamheid binnen de dienst waar hij werkt, ondermijnt;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daarop repliceert dat de bestreden beslissingen geen enkele wijziging brengen in verzoekers toestand en dat hij niet aantoot dat er uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissingen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voortvloeit en het minstens niet aannemelijk maakt hoe het nadeel dat hij aanvoert zou kunnen worden ondervangen door de gevraagde schorsing; dat zij hierbij betoogt dat de beslissing om de door verzoeker geambieerde betrekking uit de incompetitiestelling terug te trekken alleen meebrengt dat die betrekking niet meer vacant is, niet dat ze niet meer bestaat of dat haar inhoud zou worden gewijzigd; dat voorts verzoeker geen recht op benoeming kan laten gelden aangezien het gaat om een benoeming

naar keuze zodat de schorsing van de bestreden beslissingen niet de verplichting heeft die tot de benoeming van verzoeker zou leiden; dat hij steeds zijn kandidatuur kan indienen voor elke vacant verklaarde betrekking van eerstaanwezend inspecteur-diensthof en dat zijn leeftijd zeker geen beletsel vormt om in aanmerking te komen voor verdere bevorderingen; dat verzoekers bewering dat de voor hem tot eerstaanwezend inspecteur-diensthof bevorderde collega's meer kans hebben op een verdere bevordering dan hijzelf louter hypothetisch is en dat dat nadeel zich alleen zal voordoen indien verzoeker zelf tot eerstaanwezend inspecteur-diensthof zou zijn bevorderd, wat niet volgt uit een eventuele schorsing noch uit een eventuele vernietiging; dat tenslotte, steeds volgens de verwerende partij, het verlies van een bevorderingskans geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is en het door verzoeker aangevoerde moreel nadeel niet voortvloeit uit de bestreden beslissingen maar uit een vroegere ordemaatregel;

2.4. Overwegende dat verzoekers betoog dat hij zonder schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hangende de annulatieprocedure niet in de door hem geambieerde betrekking kan worden benoemd omdat ze niet meer vacant is, er in feite op neerkomt dat hij een vertraging in zijn loopbaan als moeilijk te herstellen ernstig nadeel inroept aangezien in zijn redenering door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, de geambieerde betrekking verder als vacant zal moeten worden beschouwd

en hij aldus eerder op die betrekking benoemd zal kunnen worden;

2.5 Overwegende dat een vertraging in de loopbaan niet zonder meer een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel oplevert aangezien het nadeel voortspruitend uit een vertraging in de loopbaan inherent is aan elke gemiste kans op bevordering; dat het hierdoor ontstane tijdelijke nadeel bijgevolg veeleer te maken heeft met de duur van de annulatieprocedure dan wel met de uitvoering van de bestreden beslissingen; dat gelet op de leeftijd van verzoeker, die geboren is op 10 april 1946, een gemiste kans op bevordering geen teloorgaan betekent van al zijn kansen op bevordering en derhalve geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel oplevert;

2.6 Overwegende dat verzoeker ook niet het bewijs levert dat hij effectief zal moeten werken onder het gezag van een jongere collega die in 1997 in het kader van de reorganisatie van de fiscale administraties vóór hem tot eerstaanwendend inspecteur-diensthooft is benoemd; dat zelfs al zou dit het geval zijn er wordt opgemerkt dat het werken onder het hiërarchische gezag van een jongere collega op zich geen ernstig moreel nadeel berokkent; dat opdat die situatie een ernstig moreel nadeel zou opleveren er bijkomende en bijzondere omstandigheden vereist zijn, die b.v. te maken hebben met een volledige omkering van een bestaand en rechtstreeks hiërarchisch verband; dat zulke bijkomende en bijzondere omstandigheden door verzoeker ook niet worden aangebracht;

2.7. Overwegende dat het carrièrenadeel dat voortvloeit uit het feit dat verzoeker eerst na de in 1997 benoemde ambtenaren rang zou innemen als diensthoofd en dus voor latere bevorderingen door dezen wordt voorbijgestreefd, niet het gevolg is van de bestreden beslissingen maar van zijn eventuele benoeming tot diensthoofd op een latere datum; dat een eventuele benoeming tot diensthoofd op een latere datum slechts een onrechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissingen;

2.8. Overwegende tenslotte dat de omstandigheid dat verzoeker de facto de taken van eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd uitoefent, het geloof in zijn beroepsbekwaamheid ten goede kan komen aangezien dat hem de kans biedt om te bewijzen dat hij voor die functie geschikt is; dat dit derhalve bezwaarlijk als een ernstig moreel nadeel beschouwd kan worden;

2.9. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart 1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.